

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Pátek 19. října 2018

číslo 8.

Neumíme hrát, ale divadlo máme na nádraží

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Meziměstí	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
17:00	1+1=3	velký sál
17:30		
18:00	Štítina	
20:00	1+1=3	velký sál
20:30		
21:00	Štítina	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda

Soubor z Meziměstí vítala před divadlem Krakonoš dámská sestava. Marcela Škodová reprezentující přípravný výbor řekla, že se jí dostalo milé povinnosti přivítat soubor, který byl poprvé už na 7. ročníku KDP, tedy v roce 1976 s hrou Truchlící pozůstalí. Připomněla, že starostka města v té době ještě ani nebyla na světě. „Já už na světě byla, vycházela jsem tehdy základní školu a váš soubor jsem o několik let později doprovázela jako hosteska.“

Podle Marceliných slov od té doby hráli Meziměstští na vysokých prknech devětkrát, letos to bylo vystoupení jedenácté. „Zvláštní význam získalo tím, že je to celkově 500. vystoupení v historii KDP,“ řekla hospodárka přehlídky, která věří, že Meziměstí do Vysokého jezdí tak rádi, jako Vysočtí k nim. A důvodem obliby Meziměstí je fakt, že se tam hraje na nádraží.

„Nádraží je pro nás vzácným místem, jelikož my ho nemáme. Je to tak vzrušující, že jsem jednou váhala, zda mám zahodit nápovědní knížku v průběhu představení a vychutnat si zvuk projíždějícího vlaku,

(Pokračování na stránce 5)

Recenze: Hana Marvanová

Ray Cooney: Rodina je základ státu

DS J. K. Tyla Meziměstí

Ve čtvrtek jsme na Krakonošově divadelním podzimu měli možnost shlédnout inscenaci divadelního spolku J. K. Tyla z Meziměstí. Autorem textu je Ray Cooney, současný aniglický autor, který se narodil v Londýně roku 1932. Ray Cooney začínal jako dětský herec v komediálních skecích, smysl a cit pro komedii si tedy osvojoval už od raného věku a nabyté zkušenosti umně zúročil ve svém literárním díle. Cooney vychází z tradic anglické komedie, jeho hry se vyznačují komplikovaností děje a klasicky

suchým britským humorem, který stojí na slově, přesném hereckém timingu a schopnosti pointovat.

Divadelní hra Rodina je základ státu je situační komedií s přesahem do frašky (až crazy komedie), základním stavebním kamenem hry je suchý anglický humor, který má konverzační charakter. Briskně formulovaný text je příležitostí pro početnější soubor, který oplývá výraznými osobnostmi, typy s rozvinutou hereckou technikou.

Děj hry se odehrává v nemocnici, na pokoji lékařů, kde se doktor David Mortimer připravuje na důležitý proslov, který má přednést na vánočním nadačním večírku. Situaci zkomplikuje jeho bývalá milenka Jane, která ho přijde informovat o tom, že s ním má (nyní již dospělého) syna Leslieho. David se snaží celou situaci ututlat před svojí ženou Rosemary a stihnout důležitou přednášku. Zaplétá se do sítě improvizovaných lží, které se mu mstivě vrací jako bumerang a přinášejí stále komplikovanější zápletky. Zoufalý David nakonec přiměje svého přítele, doktora Huberta, aby dočasně přijal roli Leslieho otce. Tato lež se v překvapivém závěru stává pravdou a Hubert se skutečně rozhodne žít s Leslieem i Jane.

Základem pro úspěšné inscenování této nelehké komedie je dobré typové obsazení a silná herecká osobnost v roli Davida, která dokáže lhát natolik přesvědčivě a charismaticky, aby získala sympatie diváků. Největším hrozícím nebezpečím je rozbití temporytmu, k němuž může velmi snadno dojít důsledkem přílišného rozehrávání textu a situací, které předpokládají rychlý spád.

Je vidět, že divadelní spolek J. K. Tyla má s inscenováním komedií tohoto typu zkušenosti a s těžkým úkolem se popasoval se ctí. Hercům pod vedením režisérky Ireny Kozákové se obstojně podařilo naplnit žánr frašky

přebrání vlastního typu, důsledkem toho byl jejich výkon místy hůře uvěřitelný.

Scénografie byla velmi detailní a realistická, důsledně naplňovala autorovo zadání. Velké okno s plastovými okeními tabulemi bylo funkční, univerzální vánoční dekorace byla dobře zvolená, podtrhovala neosobnost lékařského pokoje. Podle našeho názoru by neškodilo snížit celkový počet kusů nábytku na scéně, aby se herci mohli po jevišti volněji pohybovat a spolu s režisérkou rozpracovat zajímavější aranže.

Celkově inscenaci souboru J. K. Tyla považujeme za zdařilou, soubor má velký komediální

a to především v druhé půlce, kde je hlavním zdrojem komiky bláznivý situační humor. Soubor velmi nápaditě a zdatně převedl autorovy detailní scénické poznámky v život.

Porota veskrze pozitivně hodnotila výkon hlavního protagonisty Aleše Kučery, který si velmi obratně dokázal poradit se suchým anglickým humorem. Jeho výkon a celkový zážitek z inscenace by mohla prohloubit důslednější práce s gradací a výraznější zveřejňování procesů vymyšlení a zhodnocování vlastních lží. Inscenace by tím získala výraznější rytmus, který nám scházel především v první polovině.

V některých případech porota polemizovala s obsazením. Především ženské postavy neodpovídaly náturou typům, které autor předepisuje. Všechny dámy

se přidělenou roli a režijní představu snažily naplnit, ale bohužel zatím nedisponují dostatečnou hereckou technikou, aby zvládly tak těžký úkol, jakým je

potenciál. Napříště bychom souboru doporučovali vybrat hru, která bude lépe vyhovovat jeho typovému složení a úrovni herecké techniky všech členů.

Půdička

K rozboru nám posloužil notoricky známý titul. Hodně frekventovaná hra vždy přináší nebezpečí ve srovnávání již viděných inscenací. Shodli jsme se, že lépe vnímali hru ti, kteří ji ještě neviděli. Hra pracovala spíše s tempem, než s rytmem. Totéž se týká hlasové intenzity, takže přes všechnu snahu řada vtipných replik zanikala. Uvědomili jsme si, že režisér musí věnovat stejnou pozornost všem rolím bez rozdílu jejich rozsahu. I přes všechny naše výhrady jsme přesvědčeni, že jsme viděli divácky úspěšnou inscenaci.

V Meziměstí už jinde divadlo nebude

Tříkrát a dost je trestněprávní zásada, že soud je povinen pachatele, který byl v minulosti trestán za dva trestné činy, za třetí odsoudit na doživotí. Tříkrát a dost prohlásila také režisérka souboru DS J. K. Tyl Meziměstí a toto rozhodnutí se týká dramatika Cooneye.

Je hrozně těžký říct něco nového o souboru, který je ve Vysokém prostě profláknutý. Jestlipak víte, pokolikáté tu jste?

Nevím.

Pojedenáctý.

Fakt? A to je i s tou starou generací, se kterou jezdili moje rodiče? Výborně, jedenáctá kulička.

Další zajímavost – jste celkem 500. titulem všech devětačtyřiceti ročníků.

Nee. Tak to souboru ani ne-

budu říkat, nebo bude nervózní.

Proč jste si tentokrát vybrali právě Cooneye?

Protože ho milujeme.

Vy vlastně hrajete hry obou dramatiků toho jména, jak Raye, jako v tomto případě, tak i jeho syna Michaela.

Ano, máme v repertoáru třetí titul od Cooneye - a řekli jsme si tříkrát a dost.

A jak se vám hraje Rodina je základ státu?

Dobře, ale říkala jsem si, že musíme dát pozor, abychom se „nepřekunyovali“ – to je slovo. Příště už od nás uvidíte něco jiného a od jiného autora.

Jak se vám daří vybírat nové tituly?

Těžko. Vybrat novou hru je prostě problém. Vždycky narážím na příšerné poplatky, které

bychom museli platit Dilií za to, že si jenom chceme zahrát. Zaplatit za to, že pojedeme někam zahrát hru, která se nám líbila, sedm tisíc korun Dilií, to prostě zabíjí amatérské divadlo.

To je likvidační skoro pro všechny soubory.

Naprosto, protože těžko můžeme prodávat vstupenku za šest stovek, kolik se platí profesionálním souborům. My máme vstupné 60 korun, to jinak na vesnici nejde. To abychom ještě do divadla nosili vlastní výplaty. Je to smutný, protože poplatky amatérské divadlo otráví.

A pořád hrajete na nádraží?

Ano, pořád. Nádraží nám našťastí neruší, naopak nám ho teď krásně opravili. Prostě v Meziměstí jinde už divadlo nebude, jediné na nádraží. *PeHe*

Neumíme hrát, ale divadlo máme na nádraží

(Pokračování ze stránky 1)

nebo napovídat dál,“ svěřila se Marcela Škodová.

Také Hanka připojila osobní vzpomínku na Meziměstí, neboť společně s prvním účinkováním meziměstského souboru se poprvé obecnostu na KDP představil i její domácí soubor z Josefova Dolu. „A my také máme krásné nádraží, kde vlak končí,“ pochlubila se Hanka. „Děkujeme za úžasnou atmosféru, kterou tady vytváříte, rádi sem jezdili naši rodiče, rádi sem jezdíme také my. Ale řeknu upřímně – nic není dokonalé,“ řekl mluvčí Meziměstských a jal se chyby definovat: „Za ta léta jsem našel pořadatelské chybičky a já vás na ně teď upozorním. Mám dvě. Tou první je počasí. Proč tady na horách vždycky v říjnu máte ta-

kovou kosu. Pamatuji tady dokonce i sněh. A tak jsem si stěžoval. V roce 2014 tomu pánovi tady nahoře, v roce 2016 dokonce paní starostce Strnádkové. Jak je vidět, když se chce, tak to jde. Stačí si postěžovat starostce a je to. A asi jste tady vybrali dobře, zvlášť když tu teď budete mít starostky dvě – paní Strnádkovou a paní Vaverkovou - a za jeden plat. Tím druhým problémem je, že tady nemáte vlakové nádraží. Vy si vůbec nedokážete představit, jaká je to výhoda. Vy nezažijete, co je to poplivaný perón, bezdomovci na lavičkách a smradlavé záchody. My divadelníci z Meziměstí jsme známí divadlem na nádraží v čekárně 2. kategorie. A to má samé výhody: třeba až nás druhý den porota sjede, jak to neumíme, můžeme si říct – no co, neumí-

me hrát, ale máme divadlo na nádraží. A jsme z toho venku. A protože jsem na začátku říkal, že se nám tu líbí, dohodli jsme se se souborem, že se uskromníme, že si utrheme od huby a že vám ten poplivaný perón, ty bezdomovce a smradlavý záchody zařídíme. Přivezli jsme vám dar! A tím je základní kámen nového vysokého vlakového nádraží na trase Meziměstí – Vysoké nad Jizerou. Stačí, když nás budete zvat každý rok, my vám pokaždé něco přivezeme a za nějakých 50 až 100 let máte lepší nádraží, než mají třeba vedle v Rokytnici,“ konstatoval soubor z Meziměstí.

A tak po metru do Hronova, které začíná v divadelní kotelně, získá Vysoké konečně také vlakové nádraží a stane se důležitým dopravním uzlem. jn

Pusa s duchem není každý den

Ivan Hanuš včera při loučení řekl, že na duchařské komedie se části publika odkojeného britským seriálem o Randallu a Hopkirkovi dobře kouká. A tak když šel předat účastnický list souboru Prkno z Velké Bítešky, vybral si představitelku neživé Susie. „Kdy se člověku podaří, aby si dal pusu s duchem,“ zvolal Ivan. Na jeho slova navázal Jaromír Kejzlar a prohlásil, že loučení je třeba pojmut vesele a radostně, protože se soubor určitě zase brzy vrátí.

Hosteska Klaudie byla tentokrát k práskání svolná: „Chci napráskat, že soubor za mě zaplatil útratu U Medvěda a ještě mi k tomu přidali dáreček,“ pochlubila se podplacená hosteska. A aby snad nikdo ze souboru nepromluvil o jejích případných poklescích, přidala ještě místní ořechový chleba, zákusky od Bachtíků a andělíčka pro štěstí (a pak má mít chudák reportér štavnatá témata ke psaní – smut. pozn. aut.).

„Děkujeme hlavně technikům,“ prohlásil Jaroslav Hema-

la z Divadla Prkno a přiznal, že jsou ve Vysokém potřeťi a údajně snad ne naposledy. K přípitku Honza Hejral vyzval ředitelku odboru regionální a národnostní kultury ministerstva kultury Zuzanu Malcovou, která až do té chvíle doufala, že je na vysoké přehlídce naprosto inkognito.

„Jsem ráda, že poprvé za roky, co sem jezdím, vidím také jiný rituál než vítání před divadlem. A souboru přeji – zlomte vaz a zase někdy na viděnou,“ prohlásila představitelka ministerstva, které přehlídku podporuje nemalou finanční částkou.

jn

Jak by se mělo dělat dobré divadlo

Navštívila jsem kurz KDP mladým, v jehož čele stála mladá režisérka Hana Marvanová. Hovořila jsem s lektorem Kurzu režisérů SCDO, režisérem Svato-plukem Vašutem. Proto mému oku rozhodně nemohli uniknout ani půdičkáři, neboli 7. ročník semináře KDP pod vedením režiséra Rudolfa Felzmana.

A tak jsme se jednoho večera usadila do křesla při jejich rozboru bezprostředně po odehraném představení. Začátek semináře byl i pro mě snadný – objednat si něco dobrého k pití a jídlu jsem ještě zvládla. A pak jsem se zaposlouchala do hodinové diskuze. Orientační známkování, jež mělo prozradit, jak

představení vystavět. Jak je třeba si dobře stanovit hierarchii postav a promyslet jejich vzájemné vztahy. Jak se vrství příběh, který při správném kladení základních stavebních kamenů nabídne budovu s jasným členěním a okny pro diváka dokořán otevřenými. Běda, když se tyto základní požadavky nepodaří naplnit. Pomyšlná okna se zavřou a divák se dívá na děj přes špinavá skla.

Navštívit pouze jednou seminář na půdičce je k pochopení celé šíře problémů málo. Ale jedno mi došlo zcela jasně i po té jedné návštěvě. Dělat dobré divadlo může být možná legrace, ale rozhodně to není žádná sranda.

(jn)

moc se představení líbilo či nelíbilo. A pak už od lektora přely otázky jedna za druhou: Co vás na představení rozčílilo? Co vás zaujalo? Co vám vadilo? Proč jste byli přísní? Jaký byl text z hlediska dramaturgického – dobrý nebo špatný? Dalo se s ním něco udělat? Byla chyba v textu nebo v inscenování? Byl to dobrý výběr? Věděli si s textem inscenátoři rady?

Přátelé moji milí, zapotila jsem se, když jsem se snažila i jen v duchu jasně formulovat odpovědi na přesně cílené otázky drobného lektora. Rudolf Felzmann je pragmatický průvodce složitou cestou dramaturgického výběru i variant, jak lze

V každém dříme kousek dítěte

Cílem letošního tajného výletu bylo městečko Albrechtice v Jizerských horách, konkrétně zdejší známá firmy na dřevěné hračky a pianinovou i klavírovou mechaniku Detoa. Tu v roce 1908 založil Johann Schowanek a jeho hlavní produkcí byly dřevěné perle, knoflíky a jiné drobné soustružené dřevěné díly. Firma brzy proslula ve svém oboru a v roce 1927 rozšířila svůj výrobní program ještě o dřevěné hračky. Během 2. světové války se musela přeorientovat na válečný program, tedy hlavně na produkci pro zbrojní průmysl. Po válce se tu pak vyráběly pianinové mechaniky, později se přidaly i ty klavírové a klávesnice. V současné době je továrna největším a nejstarším výrobcem

v hravé hejno dětí, jež se chopily dřevěných kladívek, klíčů a šroubováků, měřily správné úhly drobnými úhloměry a poutaly malé objekty k dřevěným ponkům. Důstojnost si zachoval pouze Rudolf Felzmann, jenž nevěřicně vrtěl hlavou nad tou bandou zdětinštělých dospělých.

Hezké to bylo. Poučné. A plně vzpomínek na dětství. Nakonec jsme vzali útokem místní prodejnu, z níž jsme vycházeli s blaženými výrazy kořistníků cenných pokladů. Otázkou je, zda své nákupy budeme ochotni předat dětem, vnoučatům a dalším příbuzným, pro něž jsme je údajně nakoupili. *jn*

dřevěných hraček v České republice. A je výhradním výrobcem legendárních krtečků.

Když do budovy, již v podobě parníku při řece Kamenici postavil na začátku minulého století známý stavitel z nedalekého Jablonce nad Nisou Robert Hemmrich, vstoupila partička složená z porotců a organizátorů vysoké přehlídky i zástupců ministerstva kultury, ozývaly se neustále výkřiky: „Och, ach, jeeee, s tím jsem si hrával/hrávala apod.“ Když návštěvníci dorazili až do sálu zvaného domácí práce a sousedícího s krtečkovou porodnicí, většina z nich přestala vnímat výklad průvodkyně úplně a změnila se

Vstupné budeme vybírat naturáliích

V duchu příprav na slavnostní nočníkové představení pro jubilejní 50. ročník Krakonošova divadelního podzimu bylo hromadné valení korupčního spolku Vobskočák, které se odehrálo včera v bývalé záložně, dnešní integrované škole. Probralo a zhodnotilo se představení letošní, stav financí na účtu i stav pokladu, přijala se nová členka, již se stala Eva Annikki Peltonen. Pokud se vám to jméno zdá snad povědomé, pak ano, Eva vystoupila v letošním Defilé Pohárku SČDO, a to hned dvakrát, a ano, finský hokejista Ville Peltonen je její strýc.

Přítomní odsouhlasili dar Vobskočáku pro závěrečné vyhlášení výsledků v sobotu v podobě stylového rumu Republika i to, že také výtěžek z nočníkového představení příští rok připadne opět přehlídce. „Myslím, že bychom se měli vrátit k tradičnímu vobskočácké pozvánce na naše divadlo, tedy s flašinetem, vstupným do klobouku a bonbónovými vstupenkami,“ navrhl Petr Richter. To bylo jednohlasně přijato

s připomínkou, že korupční spolek by mohl vybírat vstupné i formou darů věcných, tzn. vítané by byly buchty, uzené apod. Nech-

me se tedy překvapit, s jakými inovacemi korupční spolek na jubilejní přehlídku přijde. (jn)

Zneužitá Klaudie

„Až příště přijedeme do Vysokého, chceme zase Klaudii,“ dožadovali se ještě před vyběhnutím na trasu kolem místního kostela členové Divadla Prkno z Veverské Bítýšky. Proč právě Klaudii? Všechny vysocké hostesky jsou přeci krásné a sympatické dámy. A v nabídce je ještě neméně sympatický hostes.

Divadelníci se nakonec přiznali, že si ze svého domova vezli na posilnění láhev meruňkovic. Během cesty se uvolnil uzávěr lahve a pálenka se vylila do kufuru, namočila hnědý kožený pásek, který obarvil kostýmy. „A Klaudie se našich flekatých oděvů chopila, se slovy vyperu-vysuším-vyžehlím odběhla a na představení nám je přinesla. Prostě příště chceme zase ji!“ *jn*

VÝZVA

Prosíme silné muže, kteří by v sobotu pomohli s přestavbou sálu, aby se hlásili u Karla Bártý st.

Rozpočet národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 2018

PŘÍJMY

		Kč
1	Příspěvky státních a samosprávních organizací	349 000
2	Sponzoři	155 000
3	Vstupné	240 000
4	Fakturace pobytů	45 000
5	Reklamy, stánek a různé	31 000
CELKEM		820 000

VÝDAJE

		Kč
1	Pobyť souborů	145 000
2	Doprava souborů	90 000
3	Věcné náklady NP	120 000
4	Odměny	95 000
5	Cestovné	40 000
6	Materiál	20 000
7	Propagace	150 000
8	Dokumentace	50 000
9	Hudba	60 000
10	Poplatky	15 000
11	Ceny a upomínkové předměty	5 000
12	Různé	30 000
CELKEM		820 000

Výběrové řízení

Zájemkyně o Dalibora (ne Jandu), necht' se dostaví 19. 10. 2018 ve 14 hodin na malý sál divadla Krakonoš. Těší se na vás výběrová komise.

noabe

t-base.cz
elektronická časomíra

NEVDĚK VÁŽNÍKY

metr@stav

AUTODOPRAVA - ZEMNÍ PRÁCE
Jaroslav Kučera
+420 723 453 258
www.zemnipracekucera.wbs.cz

UNICONTROLS
JE HLAVNÍM PARTNEREM

KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU

UniControls předá cenu vítěznému divadelnímu souboru

www.unicontrols.com

GMS
TRANS s.r.o.

Colrosys

Vaši výrobu ohlíádá náš MES,
tak jako sojka střeží Krakonošův les

Mes MES
vyrábí informační systém do každé výroby

NS

NAM

tts
SEMILY

BETONÁRKA
ROPRACHTICE
802 276 619

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

On si prostě jen tak letí

Inu čas, ten letí, děti
jenom tak, bez zastavení!
Tohle sotva někdo změní,
byť měl funkci kdovíjakou.
Čas je to, co žádnou pákou
neposuneš, jak bys chtěl.
Já bych připomínku měl:
nechte ho být, ať si běží,
ať listí padá, sníh si leží
a neberte do úvahy
řeči, že ten čas je drahý.
Čas ku pláči, ku radosti
dál se bude kolem míhat –
my však nebudeme číhat –
zda všední den je nebo svátek.
Nás jen vskutku velmi mrzí,
že se budem loučit brzy,
neboť dnes - no je již pátek.
Do kufrů si přiložíme vzpomínky
na chvíle pěkné –
až přijedem domů – řeknem:
krásně bylo – no a v krátku
přijdem slavit padesátku.
Prostě – nebudem čas řešit.
A budem se hrozně těšit!
jh

sobota 20. října 2018

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
15:00	Světáci	
15:30		
16:00	Kutná Hora	
20:00	závěrečné vyhodnocení	
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	předání ocenění J. K. Tyl	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 120 ks

Cena 10 Kč